

Forum Ecclesiasticum

In Quo Jus Canonicum Universum, Librorum Ac Titulorum Ordine Per
Quæstiones Et Responsa, Tam Canonistarum Veterum & Recentiorum,
quàm Legistarum, in iis, quæ Utrique Juri, Canonico Et Civili Communia
Sunt, Authoritate stabilita, Methodo clara & facili explanantur

Leuren, Peter

Moguntiae, 1720

Quæst. 133. Num prohibitum Christianis fœminis, esse obstetrices &
nutrices infantium Judæorum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-73982](#)

nimia cum iis conversatione, dum parentes ex amore prolis sapius eam, ejusque nutricem & domum invitant, & sic familiaritatem contrahant. Unde etiam ait Sanch. l. c. num. 19. quod si dicti infantes extra domum paternam ita nutriti possint, ut caveretur familiaritas cum Judeis, id licitum sit. Sed adhuc altera ratio urget.

Quæst. 134. An liceat Christianis vendendo, emendo, contractus celebrare cum Judeis?

R Esp. Affirmative Corsat. in singul. v. societas. Marquard. de Judæis. p. 1. c. 5. Sanch. l. c. n. 33. Ricciul. l. c. 1. 2. c. 42. à princ. (ubi etiam num. 3. extendit id, ut contrahere possit cum Ecclesia) & alii, quos citat, & sequitur Barbos. in c. postulati b. t. n. 5. estque ratio, quia id in nullo jure prohibitum, concilium autem intelligitur, quod expresse non prohibetur. Gloss. in c. inter corporalia de translat. Episc. v. non invenitur. arg. c. post miserabilem. de usur. Modò tamen vendendi & emendi causa non ingrediantur Judei domus Christianorum, aut hi illorum, idque vitanda familiaritatis gratia. Sanch. l. c. num. 23. Azor. l. c. q. 4. Pith. n. 8.

Quæst. 135. Num Judei fungi possint officio publico, & capaces sint jurisdictionis inter Christianos, & quid de hoc quod ad Neophytorum?

R Esp. Primò nulli Judeo committi potest officium publicum inter Christianos, ut constat ex c. cum sit. b. t. ubi hujus duplex assignatur ratio his verbis: *Cum sit nimis absurdum, quod blasphemus Christi in Christianos vim potestatis exercet.* & infra: Quoniam sub tali praetextu Christiani sine plurimum inferni: Item ex c. nulla dist. 14. ubi refertur Concilium Toletanum III. exp̄s̄ sic statuens, ut nullus Judeus in Christianos ullum officium vel potestatem exerceat. Idemque innovatur & de novo prohibetur, statuiturque, quod si quis illis tale officium publicum commiserit, per concilium provinciale quotannis celebrandum monitione prævia compescatur, & tali officiali (scilicet Judeo) communio in commerciis & aliis Christianis denegetur, donec restituerit, quidquid occasione talis officii à Christianis acquisivit, convertendum in usus pauperum secundum providentiam Episcopi, & officium ipsum cum pudore dimittat, quod irreverenter adsumit &c. Item constat ex c. ex speciali. b. t. ubi Gregor. IX. mandat duobus Episcopis, ut Regem Portugallia moneant & inducent, ne in officiis publicis Judeos praeficiat Christianis. Item constat ex L. ult. C. de Judæis. Per quam arcentur Judei ab omni honore, dignitate & administratione publica, correderà per eam L. generaliter. ff. de decurionibus. Sed neque solum ab officiis publicis, sed etiam à quolibet officio & commercio, per quod Christianis aliquod inferri possit gravamen, arcendi. Ut cum Abb. in cit. c. ex speciali a. 1. Pith. b. t. n. 12. an verò Judeus inter Christianos esse possit Notarius, Procurator, Advocatus, Doctor, Arbitrus, aut consequi alium patriæ honorem, videndum apud Ricciul. l. c. c. 22. 23. 24. 25. 26. 27. ad quem remittit Barbos. in c. Judæis. b. t. n. 11. Posse tamen Judeos esse Gabellarios seu recipere gabellas, redditus etiam regulares &c. sibi fortè locatos aut venditos, non tamen illos per se aut alium ab iis constitutum exigere, sed per alium fidem Christianum.

R.P. Lœur. Jur. Can. Libr. V.

num à Rege vel Domino terræ ad hoc deputatum, satis constat ex cit. c. ex speciali. & ita tenent Abb. ibid. n. 2. Barbos. num. 7. ubi etiam in specie, quod Judæus aliter nequeat esse Gabellarius jurium fiscalium. pro quo citat Gutt. de gabell. q. 132. num. 5. ut nec ratiocinarius civitatis, pro quo citat Bart. in l. 1. ff. de off. Pref. urb. & Garc. de expens. e. 24. n. 26. Verum hoc postremum ex eo capite; quia id est officium seu munus publicum. De cætero

2. Resp. Secundo generaliter: Judeus nullius prorsus jurisdictionis inter seū in Christianos est capax. Bart. in rub. ff. de just. & iure n. 1. ibique Jason. n. 2. & 8. Alex. l. c. conf. n. 75. Roland. l. 2. conf. 35. n. 4. & alii, quos citat & sequitur Barbos. in cit. c. ex speciali. num. 2. idque sive jurisdictionis sit ordinaria, ut Fulgos. in L. fin. c. de postulando. Alex. Barbos. ll. cit. Pirh. n. 12. sive sit delegata, ut signatè Ricciul. l. c. l. 2. c. 22. num. 1. & 5.

3. Resp. Tertiò: Præcindendo à legibus specialibus regnorum quorundam, videtur affirmandum posse Neophytes sive ex Judæis, sive ex Saracenis alisque Paganis conversos promoveri ad officia publica, dum in jure publico nihil in contrarium statuat, & ita tenet Ricciul. in tract. de Neophytes. c. 3. licet addat num. 12. Christianum veterem in honoribus consequendis præferendum Neophyti. Rip. in c. eam. tr. de re script. num. 32. & Avendan. de exec. mandati. p. 1. c. 19. n. 20. de cætero teste Barbos. in c. ex speciali. n. 6. in regno Castellæ, non quidem ab omnibus officiis publicis, à certis tamen (qua ibidem enumerat) arcentur Neophyti. In Regno Portugallia verò eodem teste non solum Neophyti, sed nec veterani Christiani, originem ex Judæis, sive ex Saracenis trahentes ad illa officia publica admittuntur, suntque inhabiles ad Canoniciatus & dignitates in Cathedralibus, & principales in Collegiatu aliisque beneficia curam animalium habentia intra septiman generationem ex Apostolica constitutione Clem. VIII. alteraque ejus ampliativa Pauli V. de quibus Barb. de offic. & potestas. Episc. p. I. tit. 3. Gl. 7. n. 30.

Quæst. 136. Num Judei possint esse legari, & institui hæredes à Christianis?

R Esp. Illicitum est Christianis testamento legare quid Judæis, multoq[ue] magis illos instituere hæredes. l. 1. c. de Judæis. v. permituntur. Reiffenst. b. t. num. 17. cum communi.

Quæst. 137. Num Judeus inter Christianos habere possit bona stabilita?

R Esp. Judei non tantum ferum dominia habere possunt, deque illis tam inter vivos, quam mortis causâ disponere liberè & quoscunque defuper tam inter se, quam cum Christianis contractus celebrare. Minsing. centur. 5. obser. 6. Alex. vol. 3. conf. 71. Reiffenst. b. t. n. 21. sed & bona stabilita inter Christianos possidere. c. quando. de usur. c. de servis. de decimis. Pith. b. t. n. 27. Innoc. in c. quod super de voto. n. 4. Roman. conf. 489. Barbos. in c. Judæi. n. 5. Ricciul. l. c. l. 2. c. 29. n. 1. qui num. 2. extendit idipsum ad bona Ecclesiæ habita in emphyteusis, & limitat num. 4. ita ut Judei in statu Ecclesiastico ea possidere nequeant ex speciali constit. Pauli V. in ordin. 3.

I 2

Quæst.